

UCHWAŁA

Dnia 15 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda

Protokolant Łukasz Kaczmarek

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 marca 2020 r., wniosku prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej, o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w W. J. R., za czyn z art. 178a § 1 k.k.

działając na podstawie art. 80 §2da, §2c, §2e; art.110 § 2a oraz art.129 § 2 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2020.365 t.j. ze zm.),

uchwalił

1. powyższy wniosek uwzględnić i zezwolić na pociągnięcie sędziego J. R. do odpowiedzialności karnej za to, że: w dniu 14 marca 2020 r. na ul. Ż. i na ul. N. w W. prowadził w ruchu lądowym pojazd marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym odpowiednio: I badanie alkometrem – 1,33 mg/dm³ w wydychanym powietrzu o godz. 12:54, II badanie alkometrem – 1,43 mg/dm³ w wydychanym powietrzu o godz. 13:32 (badanie krwi I pobranie o godz. 14:15 – 2,81 promila alkoholu etylowego, II badanie krwi pobranie o godz. 14:25 – 2,90 promila alkoholu etylowego, III badanie krwi pobranie o godz. 15:20 – 2,92 promila alkoholu etylowego), to jest o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

2. zawiesić sędziego J. R. w czynnościach służbowych

3. obniżyć wynagrodzenie sędziego J. R. o 40%

UZASADNIENIE

W dniu 15 marca 2020 r. Prokurator delegowany do Prokuratury Krajowej skierował do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wnioski z dnia 15 marca 2020 r. w sprawie o sygnaturze PK XIV Ds (...) o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w W. – J. R., za przestępstwo polegające na tym, że: w dniu 14 marca 2020 r. na ul. Ż. i na ul. N. w W. prowadził w ruchu lądowym pojazd marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym odpowiednio: I badanie alkometrem – 1,33 mg/dm³ w wydychanym powietrzu o godz. 12:54, II badanie alkometrem – 1,43 mg/dm³ w wydychanym powietrzu o godz. 13:32 (badanie krwi I pobranie o godz. 14:15 – 2,81 promila alkoholu etylowego, II badanie krwi pobranie o godz. 14:25 – 2,90 promila alkoholu etylowego, III badanie krwi pobranie o godz. 15:20 – 2,92 promila alkoholu etylowego), to jest o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Sąd Najwyższy rozpoznał niniejszą sprawę w trybie określonym w art. 80 § 2da ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2020.365 t.j. ze zm.).

W oparciu o przedłożone przez prokuratora wnioskodawcę akta śledztwa PR 1 Ds (...) Prokuratury Rejonowej w W., **Sąd Najwyższy ustalił następujący stan faktyczny:**

J. R. jest sędzią Sądu Rejonowego w W. W dniu 14 marca 2020 r, Komenda Miejska Policji w W. została powiadomiona o uderzeniu w znak drogowy przez pojazd marki M. nr rej. (...) przy ul. Ż. i na ul. N. w W. W samochodzie znajdował się mężczyzna sprawiający wrażenie osoby będącej pod wpływem alkoholu (k. 1). Po przyjeździe na miejsce funkcjonariusze policji ustalili, iż osobą tą był J. R., który będącemu na miejscu zdarzenia funkcjonariuszowi policji okazał legitymację sędziowską nr (...) wydaną przez Prezesa Sądu Okręgowego w W.

J. R. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu urządzenia typu alkometr 2.0 uzyskując następujące wyniki: I badanie alkometrem – 1,33 mg/dm³ w wydychanym powietrzu o godz. 12:54, II badanie alkometrem – 1,43 mg/dm³ w wydychanym powietrzu o godz. 13:32. Wykorzystane urządzenia posiadały aktualne świadectwa wzorcowania (k. 24-26).

W toku wszczętego w tej sprawie śledztwa, w oparciu o m.in., zeznania przesłuchanych w sprawie świadków: K. B. (k. 30-31, k. 44-45), K. U. (k. 34-35, k. 46-49), B. O. (k. 51-56), O. O. (k. 60-65), badania krwi J. R. na zawartość alkoholu (uzyskane pomiary: badanie krwi I pobranie o godz. 14:15 – 2,81 promila alkoholu etylowego, II badanie krwi pobranie o godz. 14:25 – 2,90 promila alkoholu etylowego, III badanie krwi pobranie o godz. 15:20 – 2,92 promila alkoholu etylowego; k. 79-80), oględzin miejsca zdarzenia (k. 3-10), oględzin pojazdu marki M.nr rej. (...) (k. 11-17, 28-29, 92-97), uzyskano materiał dowodowy pozwalający przyjąć, iż w dniu 14 marca 2020 r. w W., J. R. będąc w stanie nietrzeźwym, przy stwierdzonym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu 1,33 mg/dm³ i stwierdzonej zawartości alkoholu we krwi 2,81 promila prowadził pojazd marki M., nr rej. (...) w ruchu lądowym oraz spowodował kolizję polegającą na uderzeniu w znak drogowy na skrzyżowaniu ulic Ż. i N. w W. Świadczą o tym wyniki pomiarów alkoholu w organizmie sędziego J. R., treść zeznań wskazanych wyżej świadków, wzajemnie ze sobą zgodnych i uzupełniających się, z których jednoznacznie wynika, iż J. R. na miejscu zdarzenia był sam, „wsiadał do samochodu i wysiadał zawsze na miejsce lub z miejsca kierowcy” (k. 31, 35, 45, 47). Nadto, świadek K. U., przesłuchana przez prokuratora, zeznała, iż: pomiędzy hukem spowodowanym uderzeniem samochodu marki M. nr rej. (...) w znak drogowy, który usłyszała na początku zdarzenia, a momentem, kiedy zobaczyła J. R. wysiadającego z samochodu od strony kierowcy „minęły dosłownie dwie sekundy” (k.47).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Immunitet sędziowski zaliczany jest do immunitetów formalnych. Nie wyłącza on odpowiedzialności karnej czy też karalności za czyn popełniony, ale wprowadza zakaz pociągnięcia do odpowiedzialności karnej osób nim chronionych, bez uprzedniego uzyskania przez oskarżyciela zgody uprawnionego organu, tj. sądu dyscyplinarnego, od 14 lutego 2020 r., Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, który Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni aprobuje: celem postępowania w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności

karnej jest ustalenie czy zgromadzony przez prokuratora materiał dowodowy wskazuje na dostateczne podejrzenie, że sędzia w stosunku do którego oskarżyciel (wnioskodawca) skierował do sądu dyscyplinarnego wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej swoim zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem) zrealizował znamiona przestępstwa opisanego we wniosku (zob. uchwały Sądu Najwyższego: z 12 czerwca 2003 r. sygn. akt SNO 29/03, LEX nr: 470220; z 23 lutego 2006 r. sygn. akt SNO 3/06, LEX nr: 470201; z 18 lipca 2016 r. sygn. SNO 28/16 LEX nr: 2080102).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do wydania uchwały zgodnie ze złożonym wnioskiem, albowiem zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa stypizowanego w przepisie art. 178 a § 1 k.k.

Wersja J. R. przedstawiona interweniującym na miejscu funkcjonariuszom policji, iż samochód zniszczył ktoś inny, na parkingu sklepu A. (k. 53,62) oraz wersja zaprezentowana na posiedzeniu w dniu 15 marca 2020 r., iż alkohol spożył po uderzeniu w znak drogowy, są całkowicie niewiarygodne, pozostają w sprzeczności z resztą zebranych w sprawie dowodów w szczególności wyników oględzin miejsca zdarzenia (skrzyżowanie ulic Ż. i N. w W.) i zeznań świadków, których obiektywizmu i wiarygodności brak podstaw kwestionować oraz wynikami pomiaru alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd zauważa, iż mimo braku retrospektywnej opinii toksykologicznej można przyjąć z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, że nie jest możliwym doprowadzenie do takiego poziomu stężenia alkoholu w ograniczonym w okolicznościach i czasie wskazanym przez J. R.

Przedłożony Sądowi materiał dowodowy, wskazany powyżej, uprawdopodobnia w sposób dostateczny sprawstwo J. R., tym samym uzasadniając wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego J. R. do odpowiedzialności karnej za czyn wskazany we wniosku prokuratora.

Sąd zgodnie z art. 129 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, wydając uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne, ściganie z oskarżenia

publicznego zobligowany był jednocześnie do zawieszenia w czynnościach służbowych sędziego J. R.

Sąd Najwyższy, uwzględniając wniosek prokuratora o zezwolenie na pociągnięcie sędziego J. R. do odpowiedzialności karnej orzeka także, na podstawie art. 129 § 3 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych o obniżeniu wynagrodzenia ww. sędziemu wynagrodzenia o 40% na czas trwania zawieszenia.

Orzekając w kwestii obniżenia wynagrodzenia sędziemu J. R., Sąd kierował się wysokim stopniem naganności zachowania jakiego się on dopuścił, stopniem społecznej szkodliwości przypisanego mu przez prokuratora wnioskodawcę czynu, a także jego postawą w toku przedmiotowego postępowania. W ocenie Sądu okoliczności te uzasadniają obniżenie jego wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia o 40%.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy uchwalił jak w sentencji.